

flammationes. Contra sanguinis reiectiones, alui profluua mensiumque impetus vtiliter in vino bibuntur.

De Melimelis seu musteis.

CAP. CLXI.

Melimela ventrem molliant, & ab eo animalia expellunt, stomacho negotium exhibent, æstuosaque sunt. A nonnullis porrò, quasi dulcia mala, glycy-mela nuncupantur.

De Epiroticis malis.

CAP. CLXII.

Epirotica mala, quæ Latinè orbiculata dicuntur, stomacho vtilia sunt: sed aluum fistunt, urinæque euocant: malis tamen cõtoneis inefficaciora sunt.

De Syluestribus malis.

CAP. CLXIII.

Syluestria mala vernis similia sunt, & astringunt. Ad ea porrò quæ astringente opus habent, iis omnibus vtendum, quæ minùs matura fuerint.

De Persicis malis.

CAP. CLXIII.

Persica mala stomacho vtilia sunt, & aluũ quoque bonam præstant, si matura fuerint. Imatura verò, eandem cõtinent, sed siccata vehementiùs. Sumptum eorundem siccorum decoctum, in stomachum ventremque decumbentes fluxiones fistit.

De

De Armeniaca. CAP. CLXV.

Minora quæ Armeniaca, Latinè præcoqua dicuntur, stomacho quàm antedicta vtiliora sunt.

De Medica. CAP. CLXVI.

Medica Persicave aut Cedromela, quæ Latinè Citria dicuntur, etiam vulgo cognita sunt. Est enim arbor omnibus anni temporibus fructifera, aliis atque aliis malis vicissitudine perpetua subnascentibus. Malum verò ipsum oblongum est, rugosum, aureo colore, cum grauitate odoratum: ac pyri semen habet. Id in vino bibitum venenis resistit, aluum iuducit, decocto aut succo colluto suauitatem oris facit: estur verò maximè à mulieribus contra malaciam. Arcis quoque vestiariis impositum, vestes ab erosionis vitio vindicare creditur.

De Pyro. CAP. CLXVII.

PYRORVM multa sunt genera: quæ quidem omnia astringunt, proindeque conuenienter adduntur in repellentia cataplasmata. Siccatorum decoctum, & ipsa quoque cruda si sumantur, aluum sistunt: cæterum ieiunos esitata lædunt.

De Pyro sylvestri.

CAP. CLXVIII.

Achras Pyri sylvestris genus est, quod

tardè maturefcit. Vim habet magis quàm pyrum astringentiam: quò fit vt ad eadem conueniat: astringunt & ipfius folia. Vtriuſque pyrorum generis ligni cinis iis efficaciter proficit, quos fungi ſtrangulant. Sunt & qui dicant, innoxios reddi fungos, ſi cum iis ſylueſtria pyra coquantur.

De Meſpili. CAP. CLXIX.

MESPILVS arbor, quæ à nonnullis Aronia vocatur, ſpinofa eſt, foliis oxyacanthæ: fructum fert exiguo malo ſimilem, ſuauem, qui quidem tria continet intus officula: à quibus ipſum quoque nonnulli tricoccon, quaſi triplici grano præditum, appellant: tardè maturefcit: eſitatum astringit, ſtomachum adiuuat, aluúmque cohibet.

De altera Meſſilo. CAP. CLXX.

Mespili genus alterum in Italia naſcitur, quod epimelida nonnulli, ſetanium alij nominant. Arbor eſt malo ſimilis, niſi quòd foliis eſt minoribus. Fructum hoc quoque genus profert rotundum, eſculentum, vmbilico latiore, leuiter astringentem, qui que tardè maturefcit.

De Loto. CAP. CLXXI.

LORVS arbor, ſtirps eſt bene magna: fructum verò fert pipere maiorem, dulcè, edulem, ſtomacho aptum, qui que aluum ſiſtit.